

Sammanfattning

Fråga om avvisning av stämningsansökan.

ARBETSDOMSTOLENBESLUT
2010-09-29
StockholmBeslut nr 68/10
Mål nr B 52/10KLAGANDE
I.N.i GöteborgMOTPART
Göteborgs Universitet, 405 30 GöteborgSAKEN
avvisning av stämningsansökanÖVERKLAGAT AVGÖRANDE
Göteborgs tingsrätts beslut den 21 maj 2010 i mål T 16831-09

Bakgrund

I.N. ansökte den 11 december 2009 hos Göteborgs tingsrätt om stämning mot Göteborgs Universitet. Tingsrätten förelade vid två tillfällen I.N. att vid äventyr av avvisning komplettera sin ansökan med klargörande av vad han yrkade, de omständigheter som åberopades till grund för yrkandena samt uppgift om den bevisning han ville åberopa. I.N. gav in ett flertal ytterligare skrifter till domstolen.

I beslut den 21 maj 2010 fann tingsrätten att I.N. inte hade besvarat kompletteringsföreläggandena på ett sådant sätt att oklarheterna hade undanröjts, och att hans ansökan var så ofullständig att den inte utan väsentlig olägenhet kunde läggas till grund för en rättegång. Med stöd av 42 kap. 4 § rättegångsbalken avvisade tingsrätten därför I.N:s ansökan om stämning.

I.N. har överklagat tingsrättens beslut till Arbetsdomstolen.

Överklagandet

I.N. har, som hans talan får förstås, yrkat att Arbetsdomstolen ska upphäva tingsrättens beslut och återförvisa målet till i första hand Stockholms och i andra hand Umeå tingsrätt.

Som grund för överklagandet har I.N., såvitt avser avvisningsfrågan, anfört i huvudsak följande. Han delar inte tingsrättens bedömning att hans talan är oklar. Vid tingsrätten förde han sin talan på engelska och hans skrifter översattes inte till svenska, vilket kan ha fått till följd att tingsrätten inte fullt ut förstod honom. Tingsrätten har för sent upplyst honom om att han hade kunnat skriva på ryska och få detta översatt till svenska. Vidare har Göte-

borgs Universitet nekat honom tillgång till offentliga dokument som han behöver som bevis för sina yrkanden, och tingsrätten har tagit parti för universitetet.

Arbetsdomstolens skäl

Frågan om prövningstillstånd

Arbetsdomstolen finner skäl att meddela prövningstillstånd.

Avvisningsfrågan

Enligt 42 kap. 2 § rättegångsbalken ska en ansökan om stämning i tvistemål innehålla bl.a. ett bestämt yrkande, en utförlig redogörelse för de omständigheter som åberopas till grund för yrkandet samt uppgift om de bevis som åberopas och vad som ska styrkas med varje bevis. Om stämningsansökan inte uppfyller dessa föreskrifter eller i övrigt är ofullständig ska rätten enligt 3 § samma kapitel förelägga kändanden att avhjälpa bristen. Om kändanden sålunda har beretts tillfälle att inkomma med kompletteringar, men ansökan trots detta är så ofullständig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för en rättegång, stadgas i kapitlets 4 § att ansökan ska avvisas.

Frågan om hur den ovannämnda avvisningsregeln är avsedd att tillämpas har berörts i bl.a. prop. 1983/84:78 s. 74 f. En eventuell underlåtenhet att redan i stämningsansökan ange en preciserad bevisuppgift anses i allmänhet inte kunna utgöra en sådan brist som kan föranleda avvisning, och Arbetsdomstolen finner inget skäl att i detta fall göra en annan bedömning. Avgörande för den vidare prövningen blir därvid i vad mån I.N. kan anses ha angett sina yrkanden och grunder på ett tillräckligt precist och fullständigt sätt.

En utgångspunkt för vilka krav som måste ställas på angivande av yrkanden och grunder är att dessa ska vara så preciserade att det är möjligt för rätten att bedöma dels eventuella frågor om *lis pendens* eller *res judicata* (se 13 kap. 6 § respektive 17 kap. 11 § rättegångsbalken), dels – om detta blir aktuellt – möjligheterna att meddela en tredskodom på grundval av ansökan. Det bör också krävas att stämningsansökan är så fullständig att den på ett effektivt sätt kan fylla sin uppgift att utgöra grundvalen för den fortsatta rättegången. I detta ligger bl.a. att svaranden i princip bör få del av ett så fullständigt material att han vid avgivande av svaromål enligt reglerna i 42 kap. 7 § rättegångsbalken kan ange dels om han medger eller bestrider kändandens yrkanden, dels – i den mån de bestrids – grunden för detta.

Utöver de absolut grundläggande kraven på en stämningsansökan avses, enligt förarbetena, genom uttrycket ”utan väsentlig olägenhet” ett processekonomiskt moment bli involverat i avvisningsprövningen. Detta utvecklas närmare på så sätt att även om många brister i en stämningsansökan kan avhjälpas genom materiell processledning vid ett fortsatt förberedelseförfarande, så bör rätten göra en bedömning av hur pass komplicerat och tidsödande detta kan komma att bli. Om förberedelsen kan bedömas bli alltför

utdragen till följd av att käranden inte har fullständigt sina uppgifter, ska ansökan avvisas.

I.N:s talan vid tingsrätten har i allt väsentligt bestått av påståenden om att Göteborgs Universitet har förfarit felaktigt, lagstridigt och till nackdel för honom i ett flertal avseenden, rörande bl.a. diskriminering i lönehänseende och genom nedvärdering av akademiska meriter, upphovsrätt, tillgång till allmänna handlingar, obetalda löner och andra ersättningar samt ogiltig uppsägning. Han har först efter tingsrättens andra kompletteringsföreläggande uttryckligen angivit några bestämda yrkanden. Dessa har följande lydelse.

1. First judgment I seek from this court is that Gothenburg University (GU) must reveal the requested information.
2. Another judgment I seek from the court is that GU violated laws and must pay damages for each law violation according to the laws.
3. I want GU to pay outstanding wages, rewards, refunds, pension benefits, and other payments and benefits as loss of interest approximately in amount of 30.000.000 kr.
4. Especially, I claim from GU compensation in amount of 2.000.000 kr for moral and material damages caused by misrepresentation of the EU contracts.
5. I seek the judgment that given notice of termination is invalid and GU must pay exactly 1.000.000 kr in compensation.
6. I want GU to pay my legal expenses in amount of 450 kr.

I förhållande till de grunder som kan låta sig utläsa av I.N:s skrifter till tingsrätten kan, förutom yrkandet i punkt 6 om ersättning för rättegångskostnader, endast yrkandet i punkt 5 om ogiltighetsförklaring av uppsägning jämte därtill hörande skadeståndskrav anses vara tillräckligt klart preciserat för att i sig kunna läggas till grund för en fortsatt rättegång. Enligt Arbetsdomstolens mening måste emellertid avvisningsprövningen enligt 42 kap. 4 § rättegångsbalken avse kärandens talan i dess helhet. Vid sådant förhållande delar Arbetsdomstolen tingsrättens bedömning att I.N:s ansökan är så ofullständig att den inte utan väsentlig olägenhet kan läggas till grund för en rättegång.

Såvitt särskilt avser I.N:s klagomål rörande det förhållandet att tingsrätten inte lät översätta hans skrifter från engelska till svenska kan anmärkas att det enligt tillämplig bestämmelse i 33 kap. 9 § första stycket rättegångsbalken är rätten som avgör om det finns behov av en översättning. Därvid, och då det inte finns något som tyder på att tingsrätten har missuppfattat eller inte har kunnat tillgodogöra sig innehållet i I.N:s skrifter, saknar hans klagomål i denna del betydelse vid prövningen av överklagandet.

Av det ovan anförda följer att tingsrättens beslut ska fastställas.

Arbetsdomstolens ställningstaganden

1. Arbetsdomstolen meddelar prövningstillstånd.
2. Arbetsdomstolen fastställer tingsrättens beslut.

Ledamöter: Michaël Koch, Inga Åkerlund, referent, och Pontus Woxner.
Enhälligt.

Sekreterare: Pontus Woxner